

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/266/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219204934
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1219204934.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej, v spore navrhovateľa: A. H., J.. XX.XX,XXXX, G. N. X, S. F., zastúpeného advokátom: JUDr. Tomáš Sisák, so sídlom Hroncova 1, Košice, proti odporcovi: Ringier Axel Springer SK, a.s., so sídlom Prievozska 14, Bratislava, IČO: 51 251 761, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09. októbra 2019, č.k. 9C/59/2019-100, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým, bez toho, aby podal, resp. mienil podať, žalobu vo veci samej, žiadal odporcovi uložiť povinnosť zdržať sa zverejňovania slovného spojenia "H. G. v akejkoľvek priamej alebo nepriamej súvislosti s jeho osobou a odstrániť z portálu T..M..sk články týkajúce sa navrhovateľa uverejnené v dňoch XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, presne identifikované v petite návrhu. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Prvoinštančný súd poukázal na to, že navrhovateľ svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že na neho bola dňa 23.05.2014 prokurátorom podaná žaloba na Okresnom súde Košice II, v tomto trestnom konaní však svoju vinu popiera. Napriek prezumpcii neviny, keď nebol doposiaľ v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou žiadnym súdom uznaný vinným zo spáchania trestného činu, odporca ako prevádzkovateľ webového portálu T..M..sk opakovane zverejňuje na portáli T..M..sk články, ktoré hrubým spôsobom zasahujú do jeho práva na ochranu osobnosti, pričom používa také nepravdivé, pravdu skresľujúce a hodnotiace úsudky, ktoré nemajú relevantný skutkový základ a ktoré dehonestujú jeho osobu aj členov jeho rodiny, keď verbálne na nich útočí (na ich súkromie, česť a dôstojnosť). Už v prvom článku zverejnenom XX.XX.XXXX bol označený ako "H. G.", ktoré potom autor článku ďalej v záujme zaujatia pozornosti čitateľa používal v titulkoch ďalších článkov, pričom používal v článkoch nepravdivé a ničím nepodložené informácie, napr. o daňových dôsledkoch zlúčenia jeho firiem, alebo nepravdivú informáciu, že má na poisťnej zmluve cez 40 áut. Autor článkov používa opakovane označenie "H. G., K. X. G. je už právoplatne odsúdený a je verejnou vnímaný ako trestnoprávne závadová osoba. Vzniká tu pripodobenie osoby X. G. k nemu napriek tomu, že na rozdiel od X. G. právoplatne v trestnom konaní odsúdený nie je. Jeho označenie ako "H. G.H." ho značne neprímerane a závažne dehonestuje. Vo všetkých článkoch, publikovaných v hromadnom informačnom prostredí s celoslovenskou pôsobnosťou (internetová stránka T..M..sk), ktoré neodkladným opatrením žiada odstrániť z portálu T..M..sk, sa jednak opakovane požíva difamujúce označenie "H. G. a tiež obsahujú skoro v každej vete s nepravdivé alebo pravdu skresľujúce tvrdenia resp. hodnotiace úsudky bez vecného základu. Podľa jeho názoru ide o zneužitie práva na slobodu prejavu odporcom. Vo všetkých článkoch sú zverejňované aj fotografie s jeho

podobizňou, pričom on žiaden súhlas na zverejňovanie svojej podobizne odporcovi nedal. Nakoľko sú články odporcu stále šírené a verejne prístupné prostredníctvom internetu, neustále čelí akútnej hrozbe opakovania neoprávnených zásahov do jeho práv na ochranu osobnosti a neoprávnený zásah stále trvá. Vychádzajúc z uvedeného posúdil podaný návrh po právnej stránke podľa § 324 ods. 1 C.s.p., § 325 ods. 1,2, § 326, § 329 ods. 1,2 C.s.p., a dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené predpoklady na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Konštatoval, že zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je v prípade potreby bezodkladne upraviť pomery, pričom nárok (prípadne právo) nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom účastníka, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Povinnosť zdržať sa disponovania s vecami alebo právami uloží vždy len takým spôsobom, aby neprimerane nenarušil hospodárske funkcie účastníka, voči ktorému neodkladné opatrenie smeruje. Neodkladné opatrenie má byť teda výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť, len ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi konania, alebo zaručiť úspešnosť budúcej exekúcie vykonateľného súdneho rozhodnutia, teda taký stav právnych a faktických vzťahov medzi účastníkmi, ktorý bezpodmienečne vyžaduje bezodkladnú súdnu ochranu. Pri obidvoch uvedených skupinách neodkladných opatrení je potrebné skúmať, či je nárok navrhovateľa osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 11 a nasl. poskytuje ochranu subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť a ohrozujúci ich uplatnenie a ohrozenie v spoločnosti, prípadne ich dobré meno (právnické osoby). Podmienkou pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti je preukázanie, že došlo k neoprávnenému zásahu, resp. že konanie bolo objektívne spôsobilé takýto zásah spôsobiť. Obe tieto podmienky musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo dotknutej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť subjektu zásahu znášať sankcie. Pritom Ústava Slovenskej republiky okrem práv spätých s ochranou osobnosti (čl. 19) zaručuje aj iné základné práva a slobody, napr. právo na súdnu ochranu (čl. 46-50) a slobodu prejavu (čl. 26). Ich uplatňovanie a právna ochrana musia byť proporcionálne a vzájomne vyvážené tak, aby sa nadmernou ochranou jedného práva nepotlačila ochrana iného práva. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdil, že odporca uviedol v predmetných článkoch nepravdivé informácie. Nepravdivosť uvedených informácií však pre účely nariadenia neodkladného opatrenia navrhovateľ neosvedčil, keď z doposiaľ predložených dôkazov nebolo možné vôbec posúdiť nepravdivosť informácií uvedených v predmetných článkoch. Nemohol však vyhovieť ani tej časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorej navrhovateľ žiadal uložiť odporcovi zákaz uvádzať slovné spojenie "H. G." v článkoch ešte nezverejnených, nakoľko ani odstránenie niektorej hrozby uverejnenia takéhoto označenia nie je dostatočným dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Je pravdou, že v prípade rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia súd nepodrobuje skutkové tvrdenia navrhovateľa dokazovaniu v takom rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej, to však neznamená, že súd môže neodkladné opatrenie nariadiť bez akéhokoľvek osvedčenia aspoň základných zákonných predpokladov. Aj v tomto prípade je výlučne na navrhovateľovi, či súdu svoje tvrdenia aj náležite preukáže, a to predložením rozhodných dôkazov. Nakoľko postačujúcim spôsobom navrhovateľ neosvedčil dôvodnosť nároku ktorému sa má poskytnúť ochrana, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bolo potrebné zamietnuť. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že odporcovi nárok na náhradu trov neodkladného opatrenia nepriznal, keď v súvislosti s konaním o neodkladnom opatrení mu žiadne trovy nevznikli.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie odôvodnil tým, že napadnuté uznesenie je v celom rozsahu nezákonné, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne sa vysporiadava so skutočnosťami rozhodujúcimi pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení v požadovanom rozsahu, čo zakladá existenciu odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) C.s.p. Zdôraznil, že k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv zo strany odporcu došlo zverejnením nepravdivých tvrdení, porušením princípu prezumpcie nevinny a zverejnením fotografií s jeho podobizňou. Ním tvrdené skutočnosti pritom považuje za osvedčené a na účely nariadenia neodkladného opatrenia za preukázané už samotným obsahom predmetných článkov, z ktorých nevyplýva z čoho sú vyvodzované závery o pravdivosti jednotlivých skutkových tvrdení (absentuje ich podloženie relevantným skutkovým základom založenom na dôkazoch) a z ktorých nevyplýva, že by bol právoplatne odsúdený, pričom napriek tomu je označovaný pomenovaním ". G.", ktoré vytvára dojem akoby bol páchatelom trestných činov. Poukázal na to, že vo všeobecnosti nie je objektívne možné dokázať negatívne (neexistujúce)

skutočnosti, pričom on napáda nepravdivosť tvrdení odporcu, t. j. že k skutočnostiam a udalostiam prezentovaným žalovaným nedošlo. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) sa zásadne nepreukazuje. V konaniach o ochranu osobnosti (akým je aj konanie v prejednávanej veci) je pravidlom tzv. obrátený princíp dôkazného bremena, teda to, že pravdivosť difamujúceho výroku tu preukazuje jeho pôvodca (v tomto prípade odporca). Vzhľadom na obsah článkov so zreteľom na závery súdnej praxe, podľa ktorých ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (na ňom je povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť, bremeno tvrdenia, či dôkazné bremeno) občianskoprávnej sankcie len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé, treba až do momentu kým nie je preukázaná pravdivosť tvrdení, potrebné považovať tvrdenia za nepravdivé. Nesúhlasil preto so záverom súdu prvej inštancie, že neosvedčil existenciu, resp. dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a v tejto súvislosti poukázal aj na to, že osvedčenie nároku znamená, že osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná a nevyžaduje sa, aby bol samotný nárok preukázaný nepochybné. Vytkol tiež súdu prvej inštancie, že opomenul zaoberať sa jeho najzásadnejšou námietkou spočívajúcou v porušení princípu prezumpcie neviny, ktorý vyžaduje, aby všetky informácie o trestnom vyšetrowaní boli podávané so všetkou uvážlivosťou, opatrnosťou a zdržanlivosťou, avšak inkriminované články ho prezentujú v rozpore s touto zásadou ako páchatel'a trestnej činnosti. Predmetné články odporcu, nerešpektujúc zásadu prezumpcie neviny, obsahovali také súvislosti (jeho stotožňovanie s právoplatne odsúdenou osobou), ktoré evokovali dojem, že spáchal trestný čin. Odporca síce má právo verejnosť informovať o prebiehajúcom trestnom konaní, avšak ním zverejnené informácie musia byť objektívne a korektné. V rámci objektivity musí odporca rešpektovať prezumpciu neviny a neschyľovať sa k oslovovaniu, ktoré navodzuje dojem z páchania trestnej činnosti. Z predmetných článkov síce vyplýva, že súdom v trestnej veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté a že je "iba" obvinený/obžalovaný, ale tým, že je opakovane označovaný prívlastkom "H.F. G.", čo je synonymom "daňového podvodníka", resp. osoby právoplatne odsúdené za trestnú činnosť, odporca skresľuje informácie, predpovedá rozhodnutie súdu o vine a implicitne žalobcu ako páchatel'a trestného činu označuje. Takéto správanie, kedy nie je rešpektovaná prezumpcia neviny a je s ním zaobchádzané ako s páchatel'om, je v rozpore s právom na ochranu osobnosti. Zdôraznil, že v kontexte obsahu článkov nemožno považovať za súladné s jeho oprávneným záujmom (§ 12 OZ) ani zverejnenie fotografií, a to za situácie, kedy dochádza k porušeniu zásady prezumpcie neviny, resp. k informovaniu v súvislosti s prebiehajúcim trestným konaním a preto sa články môžu obmedziť iba na úroveň informovania o takých skutočnostiach, ktoré možno považovať za otázky verejného záujmu. Zároveň poukázal na to, že v danom prípade boli zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia narušené jeho legitímne očakávania, keď sa pri voľbe prostriedku ochrany jeho osobnostných práv riadil aj rozhodovacou praxou Okresného súdu Bratislava I (napr. 19C/12/2019) a Okresného súdu Bratislava II (napr. 18C/27/2019), ktorý v obdobných prípadoch nariadil neodkladné opatrenia. Napokon uviedol, že odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za nepreskúmateľné, nakoľko z neho nevyplýva, z akých dôvodov súd vyhodnotil, že nie je osvedčená dôvodnosť jeho nároku, čo predstavuje rozhodujúci predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom niektorými skutočnosťami ako napr. zverejňovanie fotografií a porušením prezumpcie neviny sa vôbec nezaoberal, teda nedal presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktorá sa mu mala poskytnúť požadovaným neodkladným opatrením a vôbec nereagoval ani na jeho podstatné námietky.

4. Odporca možnosť vyjadriť sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu navrhovateľ'a nevyužil.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 329 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

9. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

10. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. Vzhľadom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia sa pre účely rozhodnutia o návrhu na jeho nariadenie dokazovanie zásadne nevykonáva a za dostatočné (preto) treba považovať osvedčenie rozhodujúcich skutočností, ktoré zakladajú splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to minimálne do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti, nakoľko pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

12. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že v danom prípade nemožno dospieť k záveru o splnení predpokladov pre vyhovie podanému návrhu, a preto sa stotožnil s jeho záverom, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo možné vyhovieť. Vzhľadom na zložitú problematiku neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení pozitívnej povinnosti, osobitne ak je predmetom sporu ochrana osobnosti, považuje odvolací súd vzhľadom na subtilnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia za potrebné na doplnenie poukázať na ďalšie skutočnosti a závery, ktoré majú v danej veci relevanciu z hľadiska opodstatnenosti podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

13. V prvom rade odvolací súd zdôrazňuje, že nariadenie neodkladného opatrenia je na mieste predovšetkým v prípadoch, kedy je nevyhnutné zabrániť naplneniu hrozby takej zmeny, ktorá by mala za následok zásadné sťaženie, či dokonca znemožnenie, poskytnutia súdnej ochrany subjektívnemu hmotnému právu navrhovateľa neodkladného opatrenia. Rozhodovacia prax sa však v záujme potreby zabezpečenia efektívnej právnej (súdnej) ochrany ustálila na tom, že nemožno vylúčiť nariadenie neodkladného opatrenia vtedy, keď nariadenie iného neodkladného opatrenia nie je možné, efektívne ani potrebné, no je potrebné zamedziť pokračovaniu v konaní, ktoré by vzhľadom na svoju závažnosť mohlo viesť k nenapraviteľnej, príp. ťažko napraviteľnej ujme. Takéto neodkladné opatrenie prichádza do úvahy aj vtedy, keď sú predmetom ochrany osobnostné práva navrhovateľa. Pri neodkladných opatreniach, ktorými sa ukladá povinnosť niečo vykonať, a táto povinnosť sa prakticky zhoduje s tým, čoho sa navrhovateľ domáha alebo mieni domáhať vo veci samej, je však nevyhnutné klásť na splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia prísnejšie požiadavky. Takýmto rozhodnutím sa totiž predbieha rozhodnutie vo veci samej, ktoré možno na rozdiel od neodkladného opatrenia vydať až po riadne vykonanom dokazovaní, jeho vyhodnotení, dôslednom ustálení skutkového stavu veci a jeho právnom posúdení zo všetkých sporných hľadísk, pri rešpektovaní všetkých procesných záruk naplnenia obsahu pojmu spravodlivý proces (v materiálnom zmysle) vo vzťahu k obojstrannému sporu, čo pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je dosť dobre možné. Požiadavka prísnejšieho posudzovania splnenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia navyše naberá na význame, ak by malo nariadené neodkladné opatrenie predstavovať trvalú úpravu vzťahov medzi stranami. Ak má byť prostredníctvom neodkladného opatrenia protistrane na neurčitú dobu uložená povinnosť, ktorej uloženie by sa navrhovateľ domáhal vo veci samej, je pre nariadenie neodkladného opatrenia nevyhnutné, aby bolo osvedčené s pravdepodobnosťou veľmi blízkou istote alebo celkom nepochybné, že konaním odporcu dochádza k zjavnému porušovaniu práv navrhovateľa, ktoré má za následok závažnú nereparovateľnú ujmu na strane navrhovateľa, a preto je na mieste uloženie určitej povinnosti narastaniu takejto ujmy zabrániť.

14. Zároveň však odvolací súd považuje za potrebné poukázať na špecifiká tohto sporu, spočívajúce aj v tom, že navrhovateľ sa svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha uloženia reštrikcii odporcovi v rámci výkonu jeho slobody prejavu, resp. slobody tlače (v širšom zmysle). Obmedzenia mu totiž žiada uložiť ako prevádzkovateľovi internetového spravodajského portálu Aktuality (T..M..sk). V takomto prípade potom nemožno opomenúť zohľadnenie potenciálnych následkov neodkladného opatrenia na výkon práva na slobodu prejavu, resp. slobody tlače, ktoré patria medzi najdôležitejšie slobody zaručené Ústavou SR i Listinou. Z uvedeného hľadiska, teda z hľadiska, či nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia nedôjde k neprípustnému zásahu do uvedených základných práv a slobôd, potom treba nazerať aj na splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia v danom prípade a navrhované neodkladné opatrenie je potrebné podrobiť

hodnoteniu z hľadiska, či je takýto zásah do slobody prejavu (tlač) v záujme ochrany osobnostných práv navrhovateľa skutočne nevyhnutný v demokratickej spoločnosti.

15. Na základe vyššie uvedených záverov vychádzal odvolací súd z toho, že v danej veci bolo možné vyhovieť podanému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia iba ak by bolo osvedčené s pravdepodobnosťou veľmi blízkou istote alebo celkom nepochybné, že konaním odporcu dochádza k zjavnému porušovaniu práv navrhovateľa, ktoré má za následok závažnú ťažko reparačnú, prípadne nereparačnú ujmu na strane navrhovateľa, pričom uloženie navrhovaných povinností odporcovi by bolo, ako zásah do jeho slobody prejavu, v záujme uprednostnenia ochrany osobnostných práv navrhovateľa, skutočne nevyhnutné. Tieto predpoklady však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci splnené neboli.

16. Pokiaľ ide o osvedčenie rozhodujúcich skutočností, teda najmä tvrdenia, že konaním odporcu dochádza k porušovaniu osobnostných práv navrhovateľa, v tomto smere sa navrhovateľ opiera o tvrdenie o nepravdivosti tvrdení odporcu a zavádzajúcom obsahu článkov, ktoré žiada zo stránky M.sk odstrániť. Zatiaľ však navrhovateľ v tomto smere neponúkol žiadne (ani listinné) dôkazy, ktorými by svoje námietky voči obsahu článkov podložil, pričom samotný obsah článkov neumožňuje bez ďalšieho (alebo aspoň s nevyhnutnou mierou pravdepodobnosti) považovať v nich uverejnené tvrdenia za nepravdivé a hodnotiace úsudky za neprimerané. Nemožno preto konštatovať, že by sa navrhovateľovi podarilo náležite (pre účely nariadenia neodkladného opatrenia) osvedčiť, že zo strany odporcu dochádza k zjavnému porušovaniu jeho osobnostných práv, a preto je v tomto smere nevyhnutný okamžitý zásah súdu.

17. Zároveň odvolací súd uvádza, že nezostalo bez jeho povšimnutia, že prevažná väčšina sporných článkov bola na portáli odporcu uverejnená ešte v roku 2018, a preto v ich prípade absentuje aj existencia bezprostrednej hrozby vzniku ujmy. Za bezprostredne hroziace správanie odporcu, ktoré vo všeobecnosti môže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia, totiž nemožno považovať správanie, ku ktorému došlo niekoľko mesiacov pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

18. Predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci nemožno považovať za naplnené ani z dôvodu, že by zo strany odporcu vo vzťahu k navrhovateľovi dochádzalo k porušovaniu princípu prezumpcie neviny, ktoré navrhovateľ vyvodzuje z toho, že odporca ho vo svojich článkoch opakovane označuje termínom "H. G.". Samotní autori sporných článkov totiž opakovane o navrhovateľovi uvádzajú, že nikdy nebol za spáchanie trestného činu odsúdený. Naviac, hoci predmetné označenie, či skôr prívlastok, obsahuje v sebe aj prvok hodnotiaceho úsudku, spočívajúci v prirovnaní navrhovateľa k osobe X. G., o ktorej je verejne známe, že bol právoplatne odsúdený za spáchanie daňových trestných činov, samotné použitie takéhoto označenia v nadpisoch i obsahu navrhovateľom namietaných článkov, nemožno ani podľa odvolacieho súdu v tomto štádiu konania bez ďalšieho vyhodnotiť ako jednoznačné porušenie osobnostných práv navrhovateľa. Odhliadnuc od toho, že odporca predmetné označenie navrhovateľa použil predovšetkým v nadpisoch článkov, z obsahu sporných článkov vyplýva, že daný hodnotiaci úsudok odporca opiera o to, že navrhovateľ je, podobne ako X. G., trestne stíhaný za spáchanie viacerých daňových trestných činov a nie o tvrdenie, že by bol právoplatne odsúdený. V tomto kontexte (bez možnosti podrobného vyhodnotenia, ktoré presahuje rámec rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) namietané prirovnanie navrhovateľa k X. G. nemožno považovať za zjavne neprimerané a nenáležité, a to napriek tomu, že navrhovateľ nebol za spáchanie žiadneho trestného činu právoplatne odsúdený.

19. V neposlednom rade sa žiada poukázať na to, že podľa názoru odvolacieho súdu nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení, ktorým je súd viazaný, by neobstálo v teste nevyhnutnosti takéhoto opatrenia v demokratickej spoločnosti. Navrhovateľ sa totiž domáha poskytnutia ochrany jeho individuálnym osobnostným právam, ktorých porušenie zatiaľ nemožno považovať za nepochybné osvedčené, pričom nariadením neodkladného opatrenia by došlo k zásahu do práva odporcu na slobodu prejavu, resp. do práva na slobodu tlače, ktorého výkon je podstatou a zároveň podmienkou pôsobenia odporcu v oblasti internetového spravodajstva, osobitne však investigatívneho spravodajstva, ktorým je odporca vo verejnosti známy a ktoré v spoločnosti plní práve často zdôrazňovanú úlohu "strážneho psa demokracie". Za tohto stavu, keď na jednej strane stojí (inak vo všeobecnosti plne legítimná) požiadavka na ochranu osobnostných práv navrhovateľa, ktorých porušenie však nemožno považovať (na tieto účely) za osvedčené a na druhej strane stojí požiadavka poskytnúť ochranu slobode tlače (v širšom zmysle), ktorá v tomto prípade plní nielen individuálne avšak aj všeobecne prospešné funkcie, je potom podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade vzhľadom na okolnosti veci na mieste (zatiaľ) uprednostniť výkon slobody tlače odporcu pred ochranou osobnostných práv navrhovateľa. Len tak totiž môže byť zabezpečené náležité, rozumné a okolnostiam

danej konkrétnej veci zodpovedajúce a primerané vyváženie dvoch vyššie opísaných základných práv, ktoré si tu vzájomne konkurujú. Uvedené zistenie potom rovnako predstavuje prekážku pre nariadenie neodkladného opatrenia v znení podaného návrhu.

20. Neopodstatnene navrhovateľ v odvolaní argumentuje tým, že zo strany odporcu došlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv a ním tvrdené skutočnosti boli osvedčené a na účely nariadenia neodkladného opatrenia preukázané už samotným obsahom predmetných článkov, z ktorých nevyplýva z čoho sú vyvodzované závery o pravdivosti jednotlivých skutkových tvrdení (absentuje ich podloženie relevantným skutkovým základom založenom na dôkazoch). Ako už odvolací súd uviedol vyššie, vzhľadom na špecifické okolnosti danej veci bolo pre nariadenie neodkladného opatrenia nevyhnutné, aby navrhovateľ osvedčil splnenie zákonom stanovených podmienok vo vyššej miere, než je potrebné pri "bežnom" type neodkladného opatrenia, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko samotný obsah článkov splnenie predpokladov pre vyhovie podanému návrhu nezakladá. Pokiaľ v tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu a obrátené dôkazné bremeno v sporoch o ochranu osobnosti, odvolací súd uvádza, že hoci nemožno od navrhovateľa vyžadovať, aby osvedčil negatívne skutočnosti, pričom v sporoch o ochranu osobnosti je pôvodca skutkových tvrdení povinný ponúknuť tzv. dôkaz pravdy, pre účely rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia, pri ktorom sa uplatňujú odlišné princípy, je prípustné vyžadovať od navrhovateľa, aby aspoň v základnom rozsahu osvedčil (pozitívne) skutočnosti, ktoré predbežne pravdivosť tvrdení odporcu vylučujú, alebo aspoň závažne spochybňujú. V tomto smere však nemožno dospieť k záveru, že by navrhovateľ svoju povinnosť osvedčiť splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia náležite splnil.

21. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní vytyka súdu prvej inštancie, že sa opomenul zaoberať jeho najzásadnejšou námietkou spočívajúcou v porušení princípu prezumpcie nevinu, odvolací súd odkazuje na závery uvedené (najmä) v bode 18. odôvodnenia tohto rozhodnutia, na základe ktorých sa s argumentáciou navrhovateľa, podľa ktorej splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci zakladá porušenie prezumpcie jeho nevinu, nestotožnil.

22. Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľa v odvolaní týkajúcej sa neoprávnenosti zverejnenia jeho fotografií v rámci sporných článkov poukazuje odvolací súd na to, že uverejnené fotografie (dve opakujúce sa fotografie) majú priamy súvis s obsahom článku, ktorý sa zaoberá činnosťou navrhovateľa, teda sú použité v rámci tzv. spravodajskej licencie, pričom je nepochybné, že; tak, ako to predpokladá aj ust. § 12 Občianskeho zákonníka; navrhovateľa nezobrazujú dehonestujúco, či nevhodne (práve naopak), a preto ani uverejnenie fotografií navrhovateľa bez jeho súhlasu, za stavu, keď sú tieto verejnosti aj inak bežne dostupné na internete, nezakladá splnenie predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorým sa naviac navrhovateľ domáha odstránenia celých článkov a nie len samotných fotografií, ktoré boli v rámci článkov uverejnené.

23. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na to, že zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli narušené jeho legitímne očakávania, keď sa pri voľbe prostriedku ochrany jeho osobnostných práv riadil aj rozhodovacou praxou Okresného súdu Bratislava I (napr. 19C/12/2019) a Okresného súdu Bratislava II (napr. 18C/27/2019), ktorý v obdobných prípadoch nariadil neodkladné opatrenia, odvolací túto argumentáciu navrhovateľa považuje za účelovú. V oboch ním označených konaniach totiž boli neodkladné opatrenia nariadené za celkom iných skutkových okolností, keďže síce išlo o poskytnutie ochrany osobnostným právam, avšak zásahom mali byť urážlivé, dehonestujúce, do súkromného života zasahujúce výroky odporcu (odporcov), obsahujúce dokonca vyhrážky násilím (19C/12/2019) a urážlivé a hanlivé tvrdenia na osobu žalobkyne vyjadrené vulgárnou formou (18C/27/2019). Existencia legitímnych očakávaní navrhovateľa vychádzajúcich z predmetných rozhodnutí teda objektívne neprichádza do úvahy a ani táto argumentácia preto nemôže obstáť.

24. Napokon, pokiaľ navrhovateľ odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za nepreskúmateľné, v tomto smere sú čiastočne jeho námietky opodstatnené, avšak vzniknuté nedostatky boli v odvolacom konaní odstránené zhrnutím skutočností a záverov, ktoré v danej veci bránia nariadeniu neodkladného opatrenia, v odôvodnení tohto uznesenia.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako (vo výroku) vecne správne potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1, 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., avšak odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď mu zjvane žiadne trovy nevznikli.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).